

til at indgå ægteskab nedsat fra 21 til 20 år. For kvinder foresloges grænsen på 18 år bevaret. Som hidtil skulle alle under 21 år efter § 7 have forældrenes samtykke. I øvrigt var ægteskabsbetingelserne blevet forenklet på en række punkter. Bestemmelsen i § 10 om tilladelse til sindssyges og åndssvages ægteskab var ændret i forhold til gældende ret og ægteskabsudvalgets forslag, idet alvorlige sjælelige forstyrrelser af anden art end sindssygdom eller åndssvaghed (visse epilepsiledsagende og psykopatiske karakterforandringer) ikke skulle kræve tilladelse til indgåelse af ægteskab. Bestemmelsen i gældende ret, der var foreslået opretholdt af ægteskabsudvalget, hvorefter tilladelse til indgåelse af ægteskab kan betinges af, at den pågældende underkaster sig sterilisation, var ikke medtaget i forslaget. Med hensyn til fremgangsmåden ved indgåelse af ægteskab foresloges i kapitel 3 den forenkling, at kravet om *lysning* inden vielsen ophæves.

Det er navnlig kapitel 5 om *betingelserne for separation og skilsmisse*, der både i ægteskabsudvalget og senere har givet anledning til debat. Efter forslaget § 41 skulle utroskab opretholdes som skilsmissegrund, dog således, at retten fik adgang til at give separation i stedet for skilsmisse, når hensynet til børnene eller andre vægtige grunde talte derfor. Dette svarer til en rekommandation vedtaget af Nordisk Råd. I sin fremsættelsestale oplyste justitsministeren, at han havde været i tvivl om, hvorvidt dette var den rigtige løsning, men at han havde fulgt den af hensyn til nordisk retsenhed. Ægteskabsudvalgets flertal havde foreslået, at ægteskabsbrud kun skulle give den krænkede ægtefælle ret til separation, medens udvalgets mindretal ville bevare den gældende regel om, at ægteskabsbrud giver ubetinget ret til skilsmisse, dog bortset fra separationstiden, hvor mindretallet ville ophæve den nugældende ret til skilsmisse på grund af utroskab. Ifølge forslaget § 36 havde enhver af ægtefællerne ret til skilsmisse, når de efter opnået separation har levet adskilt i 1 år og ikke senere har genoptaget samlivet.

De nuværende regler har to frister. En på 1½ år, når parterne er enige om skilsmisse, og én på 2½ år, når skilsmisse